

[Justitsministeren.]

mærkning paa det skarpeste. Min Fremstilling af Sagen var lige det modsatte, den var objektiv, den var dokumenteret, ikke i mindste Maade tendentiøs. Det kan jeg desværre ikke sige om den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har givet om Sagen. Han har nemlig benyttet sig af de samme lidt tvivlsomme Midler, som Hr. Jacobson har gjort. Han siger, at der er begaaet forretningsmæssige Ukorrektheder fra Statsbanernes Side, ved at man har forvekslet nogle Planer, som man havde indhæftet i Kontrakterne, uden at gøre Hr. Jacobson opmærksom derpaa.

Det er meget muligt, at der fra Statsbanernes Side er begaaet forretningsmæssige Ukorrektheder — det er noget, der kan ske selv i den allerbedste Forretning, endog i Statsbanernes; men forretningsmæssige Ukorrektheder er ogsaa sket fra Hr. Jacobsons Side, thi man ser det mærkværdige, at disse Ukorrektheder lader han ganske roligt passere endda igennem et langt Aaremaal. Før det første har han den Kontrakt, som han siger indeholder en Plan, hvorom han ikke er sat i Kundskab paa en forretningsmæssigt korrekt Maade, liggende ikke mindre end 8 Dage til Gennemsyn og Undersøgelse; saa underskriver han den, og uden at gøre nogen som helst Bemærkning sender han den tilbage.

Det finder jeg i høj Grad ukorrekt af en Forretningsmand af Hr. Jacobsons Format, at han ikke undersøger de Dokumenter, han underskriver, men underskriver ganske blankt, endda efter at han har ladet Kontrakten ligge, og jeg vil i og for sig stille mig tvivlende over for, om han virkelig har underskrevet blankt. Jeg vilde snarere tro, at han har kendt Forholdet. Mærkværdigt er det i hvert Fald, at han ikke rørte paa sig, hvis dette Forhold overhovedet spillede nogen Rolle. Det gør det altsaa ikke, for Sagen er jo den, at Hr. Jacobson fra første Færd har faaet, hvad Kontrakten lød paa, de 7,2 m. Han er paa Grund af Stridigheder om Kiosken blevet forsinket i sit Bygearbejde i 14 Dage. Derfor har han faaet den Erstatning, han selv har opgjort, men denne saakaldte forretningsmæssige Ukorrekthed har overhovedet ikke spillet nogen økonomisk Rolle for ham. Det er først 7 Aar senere — vi maa huske paa, at Kontrakten blev underskrevet i 1924 —, i 1931, efter at alle de andre Ting er passeret, som jeg nøjagtigt har gennemgaaet og refereret, at han som den sidste Nødhjælp falder hen i Injurie-

sagerens Ressort. Da er det pludselig, han faar fat i sin Kontrakt og siger, at der er en lidt ukorrekt Plan i denne Kontrakt, og saa fremstiller han det yderligere paa en lidt tendentiøs Maade, ikke som en „forretningsmæssig Ukorrekthed“, som det nu siges saa smukt, efter at Domstolene har talt om dette Spørgsmaal og har fastslaaet, at der ikke er foretaget ulovlige Handlinger fra Statsbanernes Side.

Dette paaberaaber han sig paa tendentiøs Maade 7 Aar efter, at denne Unøjagtighed er sket, og jeg hører nu i Dag, yderligere 9 Aar efter, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen give samme tendentiøse Fremstilling, samtidig med at han beskylder mig for at være tendentiøs. Dette Festsfyrværkeri er ganske nødvendigt for de Herrer, fordi der i den øvrige Sags Realiteter ikke er Fugls Føde, hverken for det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen eller for Hr. Fabrikant Jacobson.

Jeg gaar ogsaa ud fra, at det er derfor, man ikke er gaaet den korrekte Vej. Det var fuldstændig rigtigt, hvad dette høje Ting udtalte i 1938: at Spørgsmaalet, om der tilkommer Hr. Jacobson yderligere Erstatning fra Statskassen, henhører under Domstolene. Man havde da tænkt sig, at Hr. Jacobson som en pæn Mand vilde gaa hjem, udtage Stævning, anlægge Sag mod Statsbanerne og bevise efter det Retssystem, vi nu engang har her i Landet, at han virkelig havde en halv, maaske en kvart Million, i hvert Fald 165 000 Kr. til gode hos Statskassen.

Men det gør Hr. Jacobson ikke. Hvad gør han? Han benytter sin gamle Trafik med at sende injurierende Breve. Han indbringer ikke Sagen for det Forum, hvor den hører hjemme. Sagen er kommet for Domstolene nu, men det er nu ikke Sagen i egentlig Forstand, ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt Hr. Jacobson har Penge til gode hos Statskassen eller ej. Det er derimod en Injuriesag, en Sag mod Jacobson paa Grund af hans uartige Mund over for Embedsmændene i Trafikministeriet.

Den anden Vej staar stadig væk Hr. Jacobson aaben. Efter alt, hvad jeg har hørt fortælle, skal Jacobson være en endog meget formuende Mand, saa det kan ikke være Pengevanskeligheder, der holder ham tilbage fra at anlægge Sag mod Statskassen. Det vilde jo ogsaa være mærkeligt, naar man virkelig har en saa ubetinget, en saa overvældende, en saa kolossal Ret, som baade det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen og Hr. Jacobson gør gældende, og